

(המשך מעמוד 77)

לוריא: אני מבין. רום: אתה מבין? או פה הוא אמר סכום. הוא אמר שזה יכול להיות עד 200 אלף דולר. לוריא: 200 אלף דולר שיתחלק בין שניכם? רום: לא. 200 אלף דולר זה כל הסכום. ולנו יהיו מזה אחוזים. לוריא: אני מבין. מ-200 אלף הדולר צריך להוריד את הוצאות הייצור. רום: כן. לוריא: וממה שיישאר אחרי זה אתם תחלקו בצורה זו או אחרת. רום: כן. לוריא: זה נשמע סכום די גדול. רום: זה נשמע די גדול. לוריא: במילים אחרות, הוא פשוט מכר את ראשהממשלה ואת שריהחוק לשם עסקים פרטיים. רום: אני לא יודע אם הוא מכר. הוא ניסה למכור את הזמן שלו. הוא היה מוכן לסדר שראש הממשלה ושרי החוק ידברו לתוך הטייפ. למכור שר, זה כבר משהו אחר. לוריא: ברור. אני מבין אותך. למען הדין, מה שאתה אומר הוא שהוא היה מנצל את הזמן ואת היוקרה של ראשהממשלה

לוריא: מה שמו של האיש הזה? רום: קרונו מלגו. לוריא: והוא נוצרי, ולא יהודי? רום: הוא נוצרי. לוריא: והוא אחד מחסידי עם ישראל מכיוון שהם מאמינים בעם ישראל? רום: הם מאמינים בעם ישראל ראל והם תומכים בישראל ביגלל הנצרות. על כל דבר הם אומרים שהוא היה כתוב פעם בנת"ו. לוריא: אתה לא חושב שהתנהגות כזאת של מזכיר ממשלת ישראל היתה עלולה להכפיש את שמו של עם ישראל בעיני אוהבי ישראל? רום: כן. לוריא: בייחוד כשהוא מזכיר ממשלת ישראל, בתפקיד כה רם ונישא. וגם מר מלגו הסכים להמשיך? רום: אני אמרתי לו את זה. לא רציתי לפרסם את זה עכשיו. חשבתי שאני בתוך הסיפור. לוריא: אני מבין. או מה מלגו עשה? המשך את זה? רום: מלגו המשיך, וקרה משהו מעניין לפני כמה שבועות. לא, זה כבר חצי שנה. אדי סופר בא עם אריה נאור להמבורג. לא, להמבורג אריה נאור בא לבד. לוריא: כשהוא בא להעיד בימישפט שלי? רום: כן. והוא אמר לי את זה כמה שבועות קודם. שאלתי אותו אם הוא בא דרך ציריך. הוא אמר: "אולי, עוד נדבר על זה". אז

לקח אותו תחת חסותו ונתן לו הוצאות וכו'... רום: כן. זה כבר היה הרושם שלי במיסעדה המרוקאית בירושלים. לוריא: ואתה, אגב, גם נוכחת כאשר אדי סופר שילם את הוצאות המלון שלו, למשל, או הוצאות של ארוחות שלו בשווייץ? רום: לא. אחר-כך גודע לי שזה היה נכון. לוריא: איך זה גודע לך? רום: מצבי לידך. זה היה מעניין. הלכנו שנינו למלון, וראינו שם בחשבון שאדי סופר שילם את זה!

ג'וב * אצל שפרינגר

לוריא: סליחה שהפסקתי אותך. זה היה כחסיפרת ש- הוא התקשר עם האשה הגרמניה ודרבה עם מלגו. רום: אמרתי למלגו שהוא יקבל מכתב מהארץ, וביקשתי ש- כשהמכתב יגיע, שיביא לי אותו. אדי סופר שלח את המכתב עם שליח מיוחד. זה לא מקובל בי אירופה לשלוח מכתבים עם שליח מיוחד. זה גם עשה עלי רושם לא טוב. ואז האשה הגרמניה התקשרה, ורצתה קשר עם מלגו, ולי זה היה ברור. לוריא: ומה המסקנות שאתה הסקת מכל ההתנהגות הזאת? רום: אני הסקתי שאריה נאור רצה לעבוד, ורצה להוציא הכנסה

לוריא: טוב, ינאר, פברואר, ואולי דצמבר '80. רום: כן. לוריא: ממני הוא ביקש את הג'וב. הוא ביקש לסדר לו ג'וב אצל אכסל שפרינגר באוקטובר '80. אתה יודע על זה? רום: אני לא יודע באיזה תאריך. לוריא: לא, אבל אתה יודע שהוא ביקש ממני ג'וב? רום: כן, כן. אני או אמרתי לחברים שלי שזה נכון, כי הוא גם ביקש ממני. לוריא: רגע אחד... רום: יכול להיות גם שזה היה באותו זמן. לוריא: בערך באותו זמן. רום: זה יכול להיות באותו זמן. תראה, זה היה כאשר הסיי כויים בבחירות היו כפי גרועים כשביל הליכוד. אני שאלתי אותו: מה תעשה אחר-כך? אני גם לא האמנתי ש... אף אחד לא האמין לזה. אז הוא אמר: "תשמע, אולי תסדר לי איזה ג'וב". הוא לא האמין שהליכוד יעלה שוב לשילד טון.

לוריא: עכשיו בוא נחזור לי נושא של הקסטות. מדוע הדבר לא בוצע? רום: לא היה לו מזל. הכומר, שהוא האיש החזק באגודה, הוא אדם שהוא בפרינציפ נגד הטל וויזיה. אז הוא אמר: "איך אני יכול לדרוש מאנשים...". לוריא: אגב, מתר לדעת מה הפרינציפ הזה, פרינציפ דתי?

לוריא: הוא פשוט מכר את ראשהממשלה ואת שריהחוק לשם עסקים פרטיים? רום: אני לא יודע אם הוא מכר. הוא היה מנצל את הזמן ואת היוקרה של ראשהממשלה

מוזכיר-לשעבר נאור ז'בוטינסקי לא 1907

אדי סופר * משחד אותך

לוריא: אני מבין. יפה. זה קרה לפני תישעה חודשים בערך? רום: כן. וזה עוד המשך... לוריא: איך זה המשך? רום: אני דיברתי עם לידר. ואני ראיתי שזה דבר לא... שזה דבר שמבחינה מוסרית הוא לא בסדר. לוריא: מבחינה מוסרית, כן. רום: מוסרית, כן. זה לא בסדר. ואז אני גם ראיתי, זאת אומרת, שהסיפור הקודם עם ז'בוטינסקי לא היה בסדר. אז שאלתי את האיש של בית שלום אם הוא מעוניין. סיפרתי לו שכבר שהוא הציע לי כסף, אבל עם הרעיון. יכול להיות שהרעיון הוא טוב. לוריא: אני מבין. אבל סיפרת לי גם שהוא רצה כסף בשביל עצמו? רום: בוודאי. אבל אני ביקשתי ממנו להמשיך, אם הוא יבוא אלי. לא להתלונן, ולהמשיך.

רות מכאן. אני זוכר, בינינו, ואת זה אף אחד לא יודע, שלפני ה- בחירות הוא אמר לי שהוא מחפש ג'וב. הוא אמר לי: "יש לך יחסים טובים עם אכסל שפרינגר. אולי אני יכול לייצג אותו בארץ? לוריא: בוא נחזור על זה בו-הירות. הוא, לפני הבחירות... רום: לפני הבחירות, כשבכלל לא היה ברור מי ינצח... לוריא: הוא ביקש ממך... רום: הוא יודע שישראלטישה וזכך בלאט מנוי לשפרינגר... הוא יודע שאנחנו מקבלים את זה כי חניס, והעורך הראשי היה הנציג של שפרינגר בשווייץ. לוריא: והוא רצה קשר ל- אכסל שפרינגר דרך כדי ש- אכסל שפרינגר יתן לי ג'וב. איפה? רום: בארץ. לייצג את שפרינגר בארץ. לוריא: אני מבין. רום: הוא גם אמר שהוא מכיר את אפרים להב... (העיתונאי אפרים להב הוא נציגו של איליהעיתונות הגרמני אכסל שפרינגר בישראל). לוריא: ומה יהיה עם אפרים להב המסכן? רום: זהו, הוא בנוסף אליו, או במקומו. לוריא: בנוסף אל אפרים להב או במקומו. אני מבין. אתה זוכר באיזה חודש, בערך, זה היה? רום: הבחירות היו ב... לוריא: הבחירות היו דומני בסביבות יולי... רום: כן. זהו, אז זה היה בינואר-פברואר '81. יכול להיות גם בחורף, או קודם.

הייתי בארץ. שאלתי אותו: "מתי אתה יוצא?" אז הוא אמר לי: "תשמע, אנשי-הביטחון אמרו לי שאסור להגיד מתי אני יוצא". אבל אני יודע שהמישפט יהיה ב-4 בדצמבר, ושאהיה אז בציריך. כמה ימים אחרי זה, כשרום התקשר אלי, אמרתי לו: "מלגו שיכול להיות שאריה נאור יתקשר איתו. מעניין שהוא לא התקשר איתו. הוא התקשר ישיר למלגו. לוריא: הוא רצה עמלה יותר גדולה... רום: יכול להיות. אבל אולי הוא לא מוצא אותי. אבל הוא התקשר למלגו דרך אשה גרמניה, ומלגו מייד התקשר אלי. לוריא: סליחה. האשה הגרמניה היא נציגה של מישהו ב-גרמניה או בשווייץ? רום: של אדי סופר. לוריא: מה לאריה נאור ול-אשה הגרמניה האזת? האם הוא קשור לאדי סופר? רום: הוא אמר שלאדי סופר יש נציגה. לוריא: השאלה שלי היא, מה לדעתך אריה נאור עושה עם אדי סופר כל הזמן? הרי אדי סופר הוא לא אישיות ממשלתית. רום: אני הבנתי שהוא משרד חד-עליתי אדי סופר. לא ראיתי איך הוא מקבל כסף, אבל אני בטוח שהוא תלוי באדי סופר. לוריא: אני חושב שאולי ה-עברית שלך לא מודייקת כן. משוחד, אתה מתכוון BRIBED, מלשון של שוחד? רום: כן. לוריא: אני מבין. זאת אומרת שאתה חושב שאדי סופר פשוט

(המשך מעמוד 9) אחרי שראו את היצע כל הדוגי מניות שבחלקי נפל הכבוד הגדול להצטלם לטונר L7, שזה העמוד המרכזי בעיתון ושתמונת-העירום משתרעת בו על פני שני עמודים. שאלתי אותו למה אני, והוא הסיביר לי שאני הכי מתאימה. השב-תי לו בשלילה, הסברתי לו שאני אלא לשני ילדים ושיש לי הורים וחברים שלכולם צריך למסור דין וחשבון. הוא לא הבין על מה אני מדברת. הוא הסתכל עלי כאילו נפילתי מהירח. הוא חשב שאני אולי לא מרוצה מהסכום הפעוט שהוצע לי - 5000 דולר, והיצע לי יותר. אך תשובתי היתה סר-פית.

פילפל בחיי * הדוגמנות

גם שרונה מרש, רוצה ולא רוצה. היא רוצה, אך פוחדת מתגובות לא-מבינות ובלתי-אחידות. אני דווקא מאוד שמחה שאנשי פליבוי הגיעו לארץ, ויכניסו קצת פילפל לחיי הדוגמנות האפורים. עירום הוא יפה כשהוא אמנותי. להצטלם בתוה חשוף שעליו חכי שיט יפה, זה כן. לזה אני מוכנה בלי לחשוב פעמיים, ואפילו בלי תשלום. אבל עירום שאולי לא אהיה שלימה עם עצמי ועם התור-צאות? לא! "עירום אלילי ולא וולגארי, מה מביא, זה הראש שלי. אבל שיהיה אסתטי ונקי. לא כזה ש-יעורר אצל אנשים מחשבות לא נכונות. אני מוכנה להצטלם עם כיסוי מינימלי, וכמובן אדרוש מחיר גבוה. זהו עניין של כבוד מיקצועי. אין שום סיבה שלא אקבל את התמורה המלאה". שרי-נה טוענת שהיא עדיין לא סיכמה את עניין התשלום, אך "הם מח-כים לי שם בהיסטריה!"

גם על בת-שבע פכת לא פסחו. הם צילצלו אלי ואמרו לי שראו צילומים שלי, ושאני נראית להם מאוד מתאימה, הם רוצים אותי לצילומי עירום. הם הבטיחו לי 500 דולר ליום, אך תשובתי הייתה שלילית. אני אשה נשואה ואם לשניים, וכמובן קיימת גם ביקורת המישפחה והקהל. "בארץ יש בעיה עם צילומי עירום. לכן, כל בחורה שמסכימה, גם אם היא מגיעה, לוקחים אותה. לדעתי, פליבוי הוא עיתון ה-עירום המוכבד ביותר. הרבה דוגי מניות שהצטלמו בו בעירום הגיעו דרכי לעולם הסרטים. אולי אם הייתי גרה בחו"ל, הייתי יותר חופ-שית. אבל בארץ, כל שאני מוכנה לעשות הוא להצטלם צילומים קצת סכסיים."

זה לא * בשבילי

את תמי בן-עמי, הדוגמי נית מס' 1 של ישראל, לא שכח הצוות. אבל היא רוצה לשכות מהם. אפילו לא הלחתי לפגוש אותה. הם לא נשמעו לי רציניים, ובכלל לא מעניינים אותי. אני לא דוגמנית-עירום ולא אצטלם בעירום. לכן, דוגמנית יש שטח משלה. אני דוגמנית-אופנה. אני יודעת שבחוק-לארץ כל דוגמנית המכ-בדת את עצמה מצטלמת בעירום, אבל גם אילו הייתי גרם בחו"ל הייתי מוכרת ויודעה, הייתי אור-מרת לא. זה לא קו המחשבה שלי. זה לא בשבילי. הדוגמנית פינצ'י מור, הנחשבת כבעלת הרגליים היפות ביותר ב-מדינה, התחמקה מלתת תשובה ישירה, אך היא כנראה תצטלם. אורנה גזן